

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Stalna služba u Slatini
Slatina, Trg sv. Josipa 12

Poslovni broj: P-579/2023-30

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, Stalna služba u Slatini, po sucu pojedincu Josipu Bočkai, u pravnoj stvari tužitelja Bože Omazića iz Bilja, Košuta Lajoša 15, OIB: 46548278378, zastupan po odvjetnicima iz ZOU Zoran Šarić & Slavko Nedić iz Osijeka, protiv tuženika Srećka Bosaka, Slatina, V. Nazora 70, OIB: 79863104033, zastupan po odvjetnicima iz ZOU Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić i Hrvoje Mladinić iz Bjelovara, radi pobijanja pravnih radnji dužnika, nakon zaključene glavne i javne rasprave 13. travnja 2026., održane u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Domagoja Nedića, odvjetnika iz ZOU Zoran Šarić & Slavko Nedić iz Osijeka, a u odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, 28. svibnja 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Srećku Bosaku iz Slatine, V. Nazora 70, OIB: 79863104033, da tužitelju Boži Omaziću iz Bilja, K. Lajoša 15, OIB: 46548278378, isplati iznos od 28.249,38 EUR, sa zateznim kamatama prema stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koja kamata teče na iznos od:

- 7.818,85 EUR od 01.01.2021. godine do 31.12.2022. godine,
- 10.027,67 EUR od 01.01.2022. godine do 31.12.2022. godine,

a od 01.01.2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena,

- 10.402,86 EUR od 01.01.2023. godine do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 4.364,37 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28. svibnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope

koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka u iznosu od 240,00 EUR.

Obrazloženje

1.. Tužitelj u tužbi tvrdi da je s tuženikom dana 22. svibnja 2007. sklopio Ugovor o tajnom društvu, kojim su regulirali prava i obveze tužitelja kao tajnog člana poduzeća u vlasništvu tuženika Jošavac d.o.o. Slatina i Olovnik d.o.o. Sopje. Predmetnim Ugovorom tužitelju, kao tajnom članu, pripada pravo na polovinu dobiti iskazanu poslovanjem poduzeća. Unatoč obvezi tuženika da polovinu dobiti poduzeća Jošavac i Olovnik isplati tužitelju tuženik ovu obvezu nije ispunio niti za jednu godinu. Zbog toga je tužitelj 16. prosinca 2014. podnio tužbu radi isplate dobiti za 2009-2014. godinu u iznosu od 1.112.000,00 kn. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Bjelovaru, broj P-320/2014 od 16. ožujka 2015., naloženo je tuženiku da plati tužitelju iznos od 1.112.000,00, sa pripadajućom zateznom kamatom. U svojoj presudi broj PŽ-5613/2015 od 4. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske naznačio je da se predmetni Ugovor o tajnom društvu ima prosuđivati prema odredbi čl. 637. Zakona o obveznim odnosima, tj. da se radi o ugovoru o ortakluku. Ovu presudu potvrdio je Vrhovni sud Republike Hrvatske svojom presudom broj RevT-428/2018 od 10. veljače 2021. U međuvremenu, a kako su dospjele dalje obveze tuženika koje se odnose na isplatu dobiti za 2016., 2017., 2018. i 2019. godinu, koje tuženik nije isplatio, tužitelj je pred naslovnim sudom podnio novu tužbu te je presudom suda posl. broj P-519/2020 od 29. lipnja 2021. tuženik obavezan na isplatu iznosa od 1.005.919,50 kn. Ova presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Zadru broj GŽ-1215/2021 od 16. veljače 2023. godine. Unatoč činjenici što je poduzeće Jošavac d.o.o. ostvarila dobit i to za 2020. godinu iznos od 117.782,00 kn, za 2021. godinu iznos od 150.876,00 kn, za 2022. godinu iznos od 156.710,00 kn, tuženik ponovno nije isplatio 50 % ostvarene dobiti. Sukladno gore navedenom tužitelj ima dospjelo potraživanje prema tuženiku, i to za 2020. godinu iznos od 58.891,00 kn (7.816,18 EUR), za 2021. godinu iznos od 75.438,00 kn (10.012,34 EUR) te za 2022. godinu iznos od 78.355,00 kn (10.399,49 EUR), a koje tuženik nije isplatio tužitelju. Slijedom navedenog, tužitelj je predložio da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od ukupno 28.228,01 EUR (212.683,94 kn), sa zateznim kamatama prema stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, koja teče na iznos od 7.816,18 EUR (58.891,00 kn) od 1. siječnja 2021. godine do 31. prosinca 2022. godine, na iznos od 10.012,34 EUR (75.438,00 kn) od 1. siječnja 2022. do 31. prosinca 2022. godine, a od 1. siječnja 2023. godine pa do isplate prema stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je

objavila prije prvog kalendarskog dana tekuća polugodišta za 3 postotna poena, te na iznos od 10.399 49 EUR (78.355,10 kn) od 1. siječnja 2023. pa do isplate prema stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekuća polugodišta za 3 postotna poena.

1.1. Nakon provedenog knjigovodstveno - financijskog vještačenja tužitelj je, podneskom od 4. veljače 2026., specificirao tužbeni zahtjev na način da temeljem iste činjenične i poravne osnove sada potražuje isplatu iznosa od 28.249,38 EUR, sa pripadajućim zateznim kamatama koje teku na iznos od 7.818,85 EUR od 1. siječnja 2021. godine, na iznos od 10.027,67 EUR od 1. siječnja 2022. godine i na iznos od 10.402,86 EUR od 1. siječnja 2023. godine, pa do isplate.

1.2. Ovako specificiranim tužbenim zahtjevom tužitelj je preinačio tužbu povećanjem tužbenog zahtjeva. Sud je na ročištu od 13. travnja 2026. temeljem čl. 190. st. 3. Zakona o parničnom postupku (NN-53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03 i 25/13, 89/14, 79/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP) dopustio preinaku tužbu jer smatra da je preinaka tužbe svrsishodna za konačno rješenje odnosa između stranaka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Točan je navod tužbe da su parnične stranke 22. svibnja 2007. sklopile Ugovor o tajnom društvu. Međutim, radi se o ništetnom pravnom poslu. Radi utvrđenja ništetnosti podnesena je protutužba u spisu posl. broj P-404/2018 Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini. Između istih parničnih stranaka u spisu posl. broj P-418/2022 Općinskog suda u Virovitici već teče parnični postupak između istih parničnih stranaka. I u tom predmetu tužitelj svoje potraživanje temelji na Ugovoru o tajnom društvu od 22. svibnja 2007. Rješenjem posl. broj P-417/2022-10 od 31. siječnja 2023. Općinski sud u Virovitici odredio je prekid parničnog postupka do donošenja pravomoćne odluke o protutužbenom zahtjevu protutužitelja Srećka Bosaka u predmetu Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini posl. broj P-404/2018. Tuženik je predložio da se i ovaj parnični postupak prekine do donošenja pravomoćne odluke o protutužbenom zahtjevu protutužitelja Srećka Bosaka u navedenom predmetu posl. broj P-404/2018. Činjenične navode iz toč. II tužbe tuženik poriče u cijelosti, s obzirom da tuženik smatra da Ugovor o tajnom društvu objektivno proizvodi pravne učinke, to smatra da tužitelju nije bio dužan isplatiti. Činjenica je da je tuženik ishodio pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Bjelovaru posl. broj P-320/2014., međutim, u tom predmetu podnesen je prijedlog za ponavljanje postupka o kojem sud do danas nije donio odluku. Stoga se predlaže ovaj postupak prekinuti i do donošenja odluke o podnesenom prijedlogu za ponavljanje postupka u spisu posl. broj P-320/2014 Trgovačkog suda u Bjelovaru. Činjenične navode iz toč. III, IV i V tužbe tuženik poriče u cijelosti. Tuženik predlaže da sud tužbeni zahtjev u cijelosti odbije te obveže tužitelja na naknadu troškova parničnog postupka.

3. U postupku sud je izveo dokaze čitanjem preslike Ugovora o tajnom društvu od 22. svibnja 2007., presude i rješenja Vrhovnog suda RH br. Revt-428/2018-6 od 10. veljače 2021., presude Visokog trgovačkog suda RH posl. br. Pž-5613/2015-4 od 4. lipnja 2018., presude Trgovačkog suda u Bjelovaru broj P-320/2014-11 od 16. ožujka

2015., presude Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini posl. br. P-519/2020-23 od 29. lipnja 2021., presude Županijskog suda u Zadru br. Gž-1215/2021-2 od 16. veljače 2023. te knjigovodstveno - financijskim vještačenjem po vještakinji Dajani Vuković, stalnoj sudskoj vještakinji za financije i knjigovodstvo.

4. Nije sporno da je između tužitelja i tuženika zaključen Ugovor o tajnom društvu od 22. svibnja 2007., kojim su stranke regulirali prava i obveze tužitelja kao tajnog člana trgovačkih društava Jošavac d.o.o. Slatina i Olovnik d.o.o. Sopje, u kojem su suglasno utvrdili da je tužitelj prilikom osnivanja navedenih poduzeća uplatio tuženiku polovinu iznosa temeljnih uloga (čl. 3. Ugovora), čime je stekao pravo sudjelovanja u dobiti iskazanoj poslovanjem poduzeća (čl. 8. Ugovora) te je ugovoreno da tužitelju, kao tajnom članu društva, pripada polovina dobiti iskazana poslovanjem navedenih trgovačkih društava.

5. Provedenim knjigovodstveno – financijskim vještačenjem utvrđeno je da je trgovačko društvo Jošavac d.o.o. Slatina, prema računu dobiti i gubitka u 2000. godini ostvarilo neto dobit (dobit nakon oporezivanja) u iznosu od ukupno 15.637,69 EUR (50 % dobiti iznosi 7.818,85 EUR), u 2001. godini neto dobit u iznosu od EUR 20.055,33 EUR (50 % dobiti iznosi 10.027,67 EUR), te u 2002. godini neto dobit u iznosu od od 20.805,71 EUR (50 % dobiti iznosi 10.402,86 EUR), odnosno neto dobit u iznosu od ukupno 56.498,73 EUR (50 % dobiti iznosi 28.249,38 EUR). U prilogu nalaza vještakinja je dostavila bilancu stanja za razdoblje od 2020. godine do zaključeno 2024. godine, kao i račun dobiti i gubitka navedenih trgovačkih društava, iz kojih dokumenata, koji su javno objavljeni i dostupni, je izvršila izračun ostvarene neto dobiti.

6. S obzirom da je u čl. 8. Ugovora o tajnom članu društva od 22. svibnja 2007. ugovoreno da tužitelju pripada pravo na polovinu dobiti iskazanu poslovanjem trgovačkih društava Jošavac d.o.o. Slatina i Olovnik d.o.o. Sopje, te cijeneći da je provedenim vještačenjem utvrđeno da je trgovačko društvo Jošavac d.o.o. Slatina u utuženom razdoblju 2000., 2021. i 2022. godine ostvarilo neto dobit u iznosu od ukupno 56.498,73 EUR, to temeljem citirane odredbe čl. 8. Ugovora o tajnom članu društva od 22. svibnja 2007. tužitelju pripada pravo na polovinu navedenog iznosa u visini od 28.249,38 EUR, koliko tužitelj potražuje u tužbenom zahtjevu specificiranom u podnesku od 4. veljače 2026., slijedom čega je tako specificirani tužbeni zahtjev sud u cijelosti usvojio te presudio kao u izreci.

6.1. Naime, sklapanjem Ugovora o tajnom članu društva od 22. svibnja 2007. nije nastalo tajno društvo u smislu odredbe čl. 148. Zakona o trgovačkim društvima (NN-11/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152//11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23, 130/23 i 136/24, dalje ZTD), već se radi o unutrašnjem društvu (koje društvo nema pravnu osobnost) i koje je internog odnosa između tužitelja, kao tajnog člana, i tuženika kao poduzetnika - imatelja poduzeća. Naime, tajno društvo nastaje sklapanjem ugovora između osobe koja ulaže imovinsku vrijednost, koja se naziva tajni član, i osobe u čije se poduzeće ulaže ta imovinska vrijednost (poduzetnik - imatelj poduzeća), koji mora biti trgovac (trgovačko društvo ili trgovac pojedinac). Iz Ugovora o tajnom članu društva od 22. svibnja 2007. proizlazi da je tužitelj, kao fizička osoba, zaključio s tuženikom, kao poduzetnikom, ugovor kojim je na temelju činjenice - uplate novčanog uloga tužitelj stekao pravo na sudjelovanje u dobiti koja bude ostvarena poslovanjem trgovačkih društava Jošavac d.o.o. Slatina i

Olovnik d.o.o. Sopje, čiji imatelj je tuženik. Stoga se ne radi o stvaranju tajnog društva u smislu odredbe čl. 148. ZTD. Naime, u konkretnom slučaju da bi došlo do sklapanja ugovora o tajnom društvu, poduzetnik, odnosno druga ugovorna strana, trebala su biti trgovačka društva Jošavac d.o.o. Slatina i Olovnik d.o.o. Sopje, a ne njihov osnivač, odnosno imatelj, ovdje tuženik. Predmetni Ugovor koji su parnične stranke sklopile po svom sadržaju predstavlja ugovor o ortakluku iz odredbe čl. 637. Zakona o obveznim odnosima (NN-35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO). Naime, prema citiranoj zakonskoj odredbi ugovorom o ortakluku uzajamno se obvezuju dvije ili više osoba uložiti svoj rad i/ili imovinu radi postizanja zajedničkog cilja, s tim da je ortakluk zajednica osoba i dobara bez pravne osobnosti. Imovinu ortakluka čine uložiti ortak (glavnica) i imovina stečena poslovanjem ortakluka koja predstavlja njihovu zajedničku imovinu (čl. 638. ZOO). Glede udjela ortaka u dobiti i gubitku, odredbom čl. 651. ZOO propisano je da ako ti udjeli nisu utvrđeni ugovorom o ortakluku, svaki ortak ima, neovisno o vrsti i veličini uloga, jednak udio u dobiti i gubitku. Iz sadržaja predmetnog Ugovora proizlazi kako je obveza tužitelja bila uplata 50 % iznosa temeljnih uloga trgovačkih društava Jošavac d.o.o. Slatina i Olovnik d.o.o. Sopje, s tim da su stranke u Ugovoru konstatirale da je to ulaganje već provedeno tužiteljevom uplatom prilikom osnivanja tih društava. Tužitelj sklapanjem predmetnog Ugovora nije postao tajni član navedenih trgovačkih društava, već ortak tuženika koji ima pravo sudjelovati u poslovnom udjelu tuženika kao člana tog trgovačkog društva, odnosno u pravima koja proizlaze iz tog poslovnog udjela, u mjeri i na način kako je to među strankama ugovoreno.

7. Da se u slučaju spornog Ugovora o tajnom društvu od 22. svibnja 2007. ne radi o ugovoru o tajnom društvu, kako je naslovljen, nego o ugovoru o ortaštvu u smislu citiranih odredbi ZOO, razvidno je iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-5613/2015-4 od 4. lipnja 2018. te presude i rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revt-428/2018-6 od 10. veljače 2021., u kojima je zauzet identičan pravni stav da se u slučaju spornog Ugovora ne radi o ugovoru o tajnom društvu, nego o ugovoru o ortaštvu.

8. Tvrdnja tuženika da se radi o ništetnom pravnom poslu tuženik ničim nije obrazložio niti je na te okolnosti predložio izvođenje odgovarajućih dokaza. No, neovisno o tome, postupajući sukladno odredbama čl. 322. i čl. 327. ZOO, polazeći od toga da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti, utvrđeno je da predmetni Ugovor o tajnom članu društva od 22. svibnja 2007. nije ništetan. Naime, iz provedenih dokaza i utvrđenih činjenica ne proizlazi da je navedeni Ugovor protivan Ustavu Republike Hrvatske, niti prisilnim propisima, a niti moralu društva, naime, predmetni Ugovor zaključen je sukladno odredbama čl. 637., čl. 638. i čl. 651. ZOO, a što se tiče udjela ortaka u dobiti i gubitku navedenih trgovačkih društava, ugovorne odredbe su jasne i nedvosmislene. Naime, u čl. 1. i 2. Ugovora stranke sporazumno su ugovorile međusobna prava i obveze glede osnivanja tvrtki Jošavac d.o.o. Slatina i Olovnik d.o.o. Sopje, u čl. 3. stranke su sporazumno utvrdile da je jedini član, osnivač i direktor obje tvrtke (poduzeća) tuženik te da je tužitelj uplatom polovine iznosa temeljnih uloga stekao pravo u sudjelovanju dobiti tuženik kao poduzetnika, koju ovaj ostvari poslovanjem navedenih tvrtki (poduzeća). Nadalje, u čl. 8. Ugovora izrijekom je ugovoreno da tužitelju pripada pravo na polovinu dobiti iskazane poslovanjem navedenih tvrtki, dok je isključena obveza tužitelja da na bilo koji način sudjeluje u gubitku iskazanom poslovanjem tvrtki, što je u skladu s odredbi čl. 651. ZOO, kojom je propisano da se ugovorom o ortaštvu mogu ugovoriti udjeli u dobiti i gubitku. U čl. 14.

Ugovora stranke su se suglasile da Ugovor predstavlja njihovu stvarnu volju te su ga u znak prihvata vlastoručno potpisale.

8.1. Osim toga, iz obrazloženja presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-5613/2015-4 od 4. lipnja 2018., presude Trgovačkog suda u Bjelovaru posl. br. P-320/2014-11 od 16. ožujka 2015. te iz presude i rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revt-428/2018-6 od 10. veljače 2021., proizlazi da ovdje tuženik u tom postupku nije osporavao pravnu valjanost predmetnog Ugovora, već je upravo temeljem navedenog Ugovora u navedenom postupku istaknuo protutužbeni zahtjev na utvrđenje da mu tužitelj nije uplatio polovinu iznosa temeljnih udjela u trgovačkim društvima Jošavac d.o.o. Slatina i Olovnik d.o.o. Sopje, koji protutužbeni zahtjev je u navedenom postupku Trgovačkog suda u Bjelovaru posl. br. P-320/2014-pravomoćno odbijen.

9. S obzirom da je o ništetnosti predmetnog Ugovora sud u ovom predmetu odlučeno sukladno odredbi čl. 12. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN-53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP) kao o prethodnom pitanju, nije prihvaćen prijedlog tuženika da se ovaj postupak prekine do donošenja pravomoćne odluke o protutužbenom zahtjevu ovdje tuženika na utvrđenje ništetnosti predmetnog Ugovora istaknutog u predmetu Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini posl. broj P-404/2018.

9.1. Činjenica da je rješenjem Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini, posl. broj P-417/2022-10 od 31. siječnja 2023., određen prekid postupka do donošenja pravomoćne odluke o protutužbenom zahtjevu ovdje tuženika u navedenom predmetu posl. broj P-404/2018, nije od značaja za ovaj postupak, jer ta činjenica nema nikakvog utjecaja na odluku u ovom postupku o stavljenom prijedlogu tuženika za prekidom postupka.

9.2. Za ovaj postupak bez relevantnog značaja je činjenica da je u predmetu Trgovačkog suda u Bjelovaru posl. broj P-320/2014., ovdje tuženik podnio prijedlog za ponavljanje postupka. Naime, sve u slučaju da se u navedenom predmetu i usvoji prijedlog tuženika za ponavljanje navedenog postupka, ta činjenica ne bi mala nikakvog pravnog relevantnog značaja za donošenje meritorne odluke u ovom postupku.

10. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, temeljem koje je sud obvezao tuženika da tužitelju naknadi troškove u iznosu od 4.364,37 EUR, i to 500,00 EUR na ime nagrade punomoćnice tužitelja za sastav tužbe (Tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, NN-138/23, dalje Tarifa), 1.000,00 EUR za zastupanje na ročištima od 13. siječnja 2025. i 13. travnja 2026. (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), 1.500,00 EUR za sastav obrazloženih podnesaka od 19. veljače i 18. listopada 2024. te 4. veljače 2026. (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), 750,00 EUR na ime PDV-a od 25 % (Tbr. 46. Tarife), 450,00 EUR za troškove knjigovodstveno – financijskog vještačenja te u troškovniku zatraženi iznos od 164,37 EUR za sudsku pristojbu na tužbu.

10.1. Na dosuđeni iznos troškova tuženik je dužan tužitelju platiti zakonske zatezne kamate, tekuće od dana donošenja presude 28. svibnja 2026. do isplate, po stopi određenoj sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO.

10.2. Tužitelju nije dosuđen zatraženi trošak u iznosu od 240,00 EUR, budući da u troškovniku nije navedeno na što se konkretno odnosi navedeni iznos, čime je tužitelj postupio suprotno odredbi čl. 164. st. 2. ZPP, kojom je određeno da je stranka dužna u zahtjevu za naknadom troškova postupka određeno navesti troškove za koje traži naknadu, što je tužitelj u odnosu na navedeni iznos propustio učiniti.

U Slatini, 28. svibnja 2026.

S u d a c:

Josip Bočkai

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, pismeno u tri istovjetna primjerka. O žalbi rješava županijski sud.

Dostaviti:

1. ZOU Zoran Šarić & Slavko Nedić iz Osijeka - punomoćnik tužitelja.
2. ZOU Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić i Hrvoje Mladinić iz Bjelovara - punomoćnik tuženika.

Broj zapisa: **9-30888-b88d9**

Kontrolni broj: **05964-90c47-2d999**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Josip Bočkai, O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.